

Arrest

nr. 201 810 van 28 maart 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat V. MOUBAX
Clayslaan 95
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 26 maart 2018 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 maart 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. MOUBAX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 februari 2018 wordt de verzoekende partij aangetroffen in illegaal verblijf.

1.2. Op 7 februari 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.3. Op 7 februari 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een inreisverbod.

1.4. Op 16 maart 2018 wordt de verzoekende partij in kennis gesteld van de op 23 maart 2018 voorziene repatriëring naar Delhi in India.

1.5. Op 20 maart 2018 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in vanuit het centrum voor illegalen in Merksplas.

1.6. Op 21 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw (1), die verklaart te heten (1),

naam : S(...)

voornaam : R(...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : (...)

nationaliteit : India

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten.”

2. Over de vordering tot schorsing

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.1.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Artikel 44, tweede lid, 5° van het PR RvV bepaalt dat, indien een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingediend en een schorsingsverzoek hangende is, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, is er verder op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de Vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk - en op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden. Over dit gemis aan uiteenzetting van de dringende noodzakelijkheid kan evenwel heen gestapt worden wanneer deze vereiste een soort hinderpaal vormt derwijze dat die de toegang voor de verzoekende partij beperkt op een wijze of op een punt dat haar recht op toegang tot de rechter in de kern zelf wordt aangetast, kortom wanneer deze vereiste er niet langer toe strekt de rechtszekerheid en de goede werking van het bestuur te dienen (cf. vaste rechtspraak EHRM. Zie bv. EHRM 24 februari 2009, vzw L'Erablère/België, § 35).

2.1.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

2.1.2.1. Ter terechtzitting wijst de Raad erop dat de verwerende partij het uiterst dringend karakter van de onderhavige vordering betwist gelet op het feit dat overeenkomstig de artikelen 1/3 en 49/3/1 van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing opgeschort is zolang door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen beslissing genomen wordt betreffende de tweede asielaanvraag van de verzoekende partij.

2.1.2.2. Artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet, dat in werking is getreden op 22 maart 2018, bepaalt:

“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot teruggrijving kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”

2.1.2.3. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt – zoals ook wordt aangegeven in het verzoekschrift en de nota met opmerkingen – dat de verzoekende partij op 20 maart 2018 een tweede asielaanvraag heeft ingediend en dat – in tegenstelling tot wat de verzoekende partij in het verzoekschrift lijkt voor te houden – de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betreffende deze asielaanvraag nog geen beslissing heeft genomen.

Gevraagd ter terechtzitting of er al een beslissing is van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, ontkent de raadvrouw van de verzoekende partij niet dat er een tweede asielaanvraag hangende is en stelt zij dat er nog geen beslissing is van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Zij bevestigt dit nogmaals waar zij stelt dat er nog geen nieuws is over de asielaanvraag. Ook de verwerende partij bevestigt ter terechtzitting dat er heden nog geen beslissing is van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen inzake de hangende asielaanvraag van de verzoekende partij.

Op het ogenblik van het indienen van huidige vordering en op het ogenblik van de terechtzitting is er aldus een tweede asielaanvraag hangende waarvoor nog geen beslissing werd genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2.1.2.4. Voorts stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geen “verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, §3” van de Vreemdelingenwet is nu een tweede asielaanvraag geen “tweede volgend verzoek of meer” betreft.

2.1.2.5. De uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing is aldus opgeschort zolang door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen beslissing wordt genomen in het kader van de tweede asielaanvraag van de verzoekende partij. De opschorting van de uitvoering van de bestreden beslissing blijkt overigens uit de feiten, nu na het indienen van de tweede asielaanvraag de geplande repatriëring van 23 maart 2018 werd geannuleerd.

2.1.2.6. Het gegeven dat de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet bevindt, doet hieraan geen afbreuk. Ook het feit dat een eerdere geplande repatriëring niet is kunnen doorgaan toont de hoogdringendheid niet aan. In tegendeel toont het annuleren van de eerdere geplande repatriëring na het indienen van een tweede asielaanvraag *in casu* aan dat de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing is geschorst. Ook het betoog van de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet expliciet vermeldt dat het bevel is opgeschort, doet aan voormelde vaststellingen geen afbreuk. Bovendien kon de verwerende partij op 21 maart 2018 niet motiveren dat het bevel is opgeschort tot een beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt genomen daar artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet pas in werking is getreden op 22 maart 2018. Artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet is heden in voege en gelet op het ontbreken van overgangsbepalingen kan heden wel gesteld worden, overeenkomstig de voormelde bepaling, dat het bevel van 21 maart 2018 niet gedwongen kan worden uitgevoerd zolang door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen beslissing wordt genomen in het kader van de tweede asielaanvraag van de verzoekende partij. De verzoekende partij kan dan ook niet dienstig betogen dat niet blijkt waarom een bevel moet worden afgeleverd als dit toch wordt opgeschort.

Waar de verzoekende partij stelt dat er geen bevestiging is dat de bestreden beslissing opgeschort is, wijst de Raad erop dat heden de opschorting van de uitvoerbaarheid van de aangevochten beslissing duidelijk blijkt uit artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij betoogt dat, indien zij nu geen beroep instelt tegen de bestreden bijlage 13*quinquies*, haar beroepstermijn mogelijks zal vervallen zijn eenmaal er een beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend wordt, dat zij gebonden is door de wettelijke termijnen. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij een gewone vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring in eenzelfde verzoekschrift binnen de beroepstermijn van artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet kan indienen, om dan voorlopige maatregelen te vorderen wanneer de verwijdering imminent wordt. De verzoekende partij toont niet aan dat wanneer zij een beroep doet op de gewone schorsingsprocedure een uitspraak van de Raad – eventueel na het vorderen van voorlopige maatregelen – niet tijdig kan tussenkomen.

Wat betreft de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, merkt de Raad op dat deze beslissing overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan worden aangevochten door middel van het instellen van een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen.

2.1.2.7. In de gegeven omstandigheden wordt geen uiterst dringende noodzakelijkheid aangetoond.

2.2. Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. H. CALIKOGLU,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. CALIKOGLU

N. VERMANDER